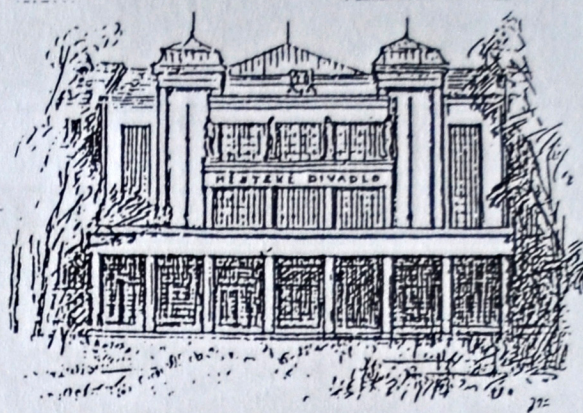

ŠRÁMKŮV PÍSEK

zpravodaj č. 3

*národní přehlídky mladého a
netradičního divadla * 5. červen 1994*

SEČTENO A SHRNU TO

ještě sice na letošním Šrámkově Písku není, ale již téměř všechno, co mělo být předvedeno, předvedeno bylo, a co mělo být uděláno, bylo uděláno. Zbývá již jen pár hodin, co se zase rozjedeme do svých domovů a začneme se připravovat na to, aby příští ročník, respektive naše účast na něm, byl ještě lepší, než ten letošní. Zbývá již jen pár hodin, než se rozloučíme se svými přáteli, s nimiž se známe již drahně let, ale též i s těmi, s nimiž jsme se seznámili teprve tady a známe se sotva pár dní či hodin.

Zpravodaj musí být ve všem, tedy i v loučení, o nějaký ten krůček napřed a tak nám dovoluňte, aby se s vámi, s někým na několik dní či měsíců a s těmi ostatními na celý rok rozloučili a popřáli vám i sobě:

Za rok v Písku nashledanou. Tradiční dobré valašské móresy nám však nedovolí, abychom se jen tak sebrali a odjeli domů, aniž bychom poděkovali těm, bez nichž by žádný SP nebyl.

A tak skutečně ze srdce děkujeme za sebe a troufáme si říci, že i za všechny seminaristy a soutěžící, panu řediteli Divadla Fráni Šrámka Richardovi Rothbauerovi, paním Daně Zbudilové, Ivaně Matzerové, Marii Krejčí a Libuši Drdákové, které se staraly o naši prezenci, ubytování a v neposlední řadě i vyúčtování všech náležitostí, Janu Nedělovi a Zdeňkovi Kadlecovi, kteří vše technicky zabezpečovali, Karlovi Tomasovi a všem ostatním z Artamy, kteří to po celý rok připravovali, a všem ostatním z ubytoven, bufetů, jídelen atd., atd., které ani jmény znát nemůžeme, neboť je jich dlouhá řada a s mnohými jsme se ani osobně nesetkali.

I jim však patří naše poděkování, neboť, ač jsou neviditelní, jsou nepostradatelní. A snad i s nimi se již za rok setkáme. S nimi i s vámi se loučí

Michaela Vetešková
Zdeněk A. Tichý
Josef Fabián

NEŽ ZAČALA PŘEDSTAVENÍ

V průběhu pátku občané Písku sledovali udiveně počínání podivných bytostí, pobíhajících a skákajících v parku před divadlem. Že by chovanci psychiatrické léčebny na vycházce? Nikoliv. To jen dvě skupiny seminaristů Šrámkova Písku (Petra Váši a Josefa Brůčka) využily slunného počasí a vydaly se hledat inspiraci mimo divadlo, park se stal jejich scénou a náhodní kolemjdoucí publikem. "Brůčkovci" si vytvořili kolem sebe "kruh veřejné samoty" a hráli si, hráli dětské hry, chodili po parku a ohmatávali lavičky, stromy

i zem. "Vášovci" zase studovali pohyby v každodenních situacích. Kolem šesté večer seminaristé skončili a prostory píseckého divadla se zaplnily účinkujícími Šrámkova Písku 94. O tom, jaké semináře vlastně byly a co se na nich dělo, se mohou dovědět pouze z této zprávičky či vyprávění přátel - seminaristů. S jedinou výjimkou, již je Sadílkova skupina, která v rámci semináře vytvořila pocitovou etudu a tuto předvedla zájemcům v krátkém představení.

Michaela

SOBOTA - OD RÁNA AŽ DO NOCI

ROZBITÉ STŘEPY ZRCADLA

Divadlo PRO100R BRNO:
LÁK

Velké i malé, nakousnuté i nahnílé, hořké i sladkokyselé - to jsou okurky čili krátké etudy, jež se vznášejí naložené v láku paměti. Snad by ani v programu nemusela být poznámka, že scénář sestavili "členové a přátelé divadla dle vlastních prožitků a snů z let 1951 - 1992", a bylo by jasné, že libreto představení tak nevyrovnaného nemohlo být napsáno jedním autorem. Režie Akrama Staňka přitom nese znaky zkušeného divadelníka - výrazná a cílevědomá práce se všemi složkami inscenace od scénografické po hudební nebývá v amatérském divadle zrovna pravidlem. Škoda tedy, že obdobně pevnou ruku neprokázal právě v případě textu. Po výrazných výstupech, jako jsou ten úvodní s otcem sedícím v interiéru, jehož podlaha je vertikálně kolmá k ploše jeviště, sen o likvidaci učitelky dynamitem či scéna s pivem, na jejímž konci chlapec i dívka strnou v póze rokokové dvojice z hodin s hracím strojkem, po těchto výstupech, jež představují každý jakýsi mikrokosmos s vlastní atmosférou, následují často etudy, které jako by vypadly ze vzpomínek uspáváče hadů. Temporytmus představení klopýtá jako srdce kardiáka - opakovaný motiv postav klopýtajících v rudém přísvitě se zavazadly za dravého doprovodu syntezátorové hudby je marným příslibem, že by představení mohlo gradovat. Namísto toho přichází až mimimalisticky laděná hra s kostkami nebo jalové užvaněná výpověď o návštěvě umírajícího dědečka. V závěru Pro100r stvrzuje, že několik vynikajících výstupů nebylo náhodných - z černých paravanů se opět vyloupne přízrak otce sedícího v přízračné pozici za stolem a při prostě odzpívané písni o mrtvých králíčcích až zamrazí. Kruh vzpomínek se uzavřel, rozbité střepy zrcadla paměti jsou zamete-

ny. Jenže se je nepodařilo sestavit do původní podoby. Z některých se na nás namísto duše šklebí ďáblik narcisistně formalistního hračičkáření.

Zdeněk A. Tichý

OSOBNÍ VÝPOVĚĎ

Kolektiv devíti mladých lidí interpretoval dějovou linku, nikoliv myšlenkovou náplň, Poovy povídky Maska červené smrti. Autoři se ani tak nesnažili o postihnoutí autorovy poetiky, jako o osobní vyjádření tématu apokalypsy. Jejich představení se stalo výpovědí generace, která kriticky přehlíží davové fantasmagorii a konzumu. Právě výstupy, ve kterých se herci zpovídali ze svého generačního pocitu, na mě působily opravdově a emocionálně silně. To umocňoval také hudební doprovod, i když ten mohl být zvolen s větší invencí. V tomto případě by asi živá hudba a směsice lidského hlasu ještě více výpověď znásobila. Principem stínového divadla soubor tvořil světelné a pohybové kreace, které evokovaly atmosféru diskobárů, kde lidé podléhají citové povrchnosti a slovní prázdnotě. Stínohra byla prokládána úryvky z Po-

va textu, které citovala jedna z hereček. Tato dívka, která zároveň symbolizovala "smrt v červené masce", stála mimo jeviště a během hry se k němu přibližovala, čímž měl být zřejmě navozen pocit vzrůstajícího nebezpečí, ale tato snaha se mi jevila průhlednou a očekávanou. Na rozdíl od pohybových pasáží za plátnem, takřka pantomimické výstupy zůstaly jen u povrchního a herecky nezvládnutého opisu textu. Možná se někomu bude zdát má reflexe až příliš kritická, ale podotýkám, že je mi mnohem sympatičtější opravdovost a osobní výpověď, která místy zaznívala právě v tomto představení, než perfektně zvládnuté divadelní řemeslo, ze kterého se vytratila živost a zůstala jen prázdná gesta.

Michaela

KLOBOUČNICKÉ DADA

ALIBÜSTYCKÉ DIVADLO BRNO:
U DIVOKÝCH TONAKŮ

Jest v lidské přirozenosti, že nemá-li člověk nic, spokojí se s málem, a má-li málo, potřebuje ke štěstí o psi chlup víc. Podobný reflex zřejmě zapracoval v případě brněnského souboru, který přišel s námětem o rozměru kabaretního skeče. Sporu dvou pánů o klobouk (ve jménu jisté kloboučnické firmy je třeba hledat inspiraci k názvu představení), zpracovaném se zjevným zalíbením v jazykových hříčkách, dal navíc rámec dadaistické podívané se slepým houslistou a dirigentem - vypravěčem. Ten za pomoci obrázků a ve verších(!!!) líčil děj paralelně se odvíjející v přilehlých ulicích. Sama tahanice o hučku i s dadaistickou vyprávěnkou, v níž se vyskytuje jezdec z Apokalypsy a obrovské nádro zkropí dlažbu mlékem, však vystačí tak na třiceti, čtyřicetiminutové představení. Při hodinové délce pozornost zvolna umdlévá a nečekaná odhalení včetně kletby mrtvé milenky jsou přinášena příliš zdoluhavě. Inu, mohli jsme být svědky skvostné miniaturní. Ale stříhat, čili krátit, se dá nejen ve filmu, ale i na divadle.

Zdeněk A. Tichý

DOBŘÍ HOLUBI SE VRACEJÍ

DEKADENTNÍ DIVADLO BERUŠKA
HRANICE na MORAVĚ:
TECHNOJEM

O Dekadentním divadle Beruška již pomalu můžeme mluvit jako o stálíci nejen na Šrámkově Písku, ale i na obloze amatérského divadla vůbec. Když v Písku se svou improvizovanou produkcí hraničtí mladíci debutovali, prorokoval nejdén sýček, že jim brzy dojde dech. Přiznávám se, že jsem ani já nečekal, že se s Berušskou setkám ještě podruhé a nyní i potřetí.

A není to tak úplně stejná Beruška, na jakou divák popatřil předloni. Ta dnešní působí usedleji, jako by s přibývajícimi tečkami na krovkách lépe vážila, za jakou "mšičí inspirace" stojí zato se pustit, kterou sezobnout, a kterou nechat běžet, protože by lovcé přivedla do slepé uličky bezradnosti. Zároveň se ale zvětšily rozdíly ve výkonech jednotlivých protagonistů. V Technojemu věnovaném fenoménu informací, jež stály spolu s poštovními holubami u kolébky evropské ci-

vilizace, se jasně potvrdilo, že tím, s nímž výkon Berušky stojí i padá, je vytáhlý blondák - říkejme mu třeba B. Jeho slova: "To jsem já, osvobozující telefon!", byla příznačná pro celou produkci. Na něm spočívala největší váha představení a většinou to byl B., kdo tahal partnery z kaše a určoval další vývoj. Drobné fórký jako čtyřnásobné Ahoj, jímž zdravil čtyři bratry při předávání zprávy o stavu jejich akcí, sděluje B. s lehkou samozřejmostí, téměř bez váhavého tápání, jakého slova či repliky se chytit, od čeho se odpíchnout dál. B. také vystřídal zdaleka nejvíce proměn - po telefonistovi byl obálkou, rybou, xeroxem, sloupem na břehu moře, který odolával mořskému příboji, požíral ryby, stal se telegrafním a posléze tančícím sloupem.

Improvizované seance patří mezi nejobtížnější divadelní disciplíny - Beruška má v tomto oboru zdárně za sebou uřednická léta. Poletí do nebička s ještě větším rozmachem svých kroků než dosud nebo pošpacíruje do peklička omíláním jednoho a téhož principu? Její věc. Ale při pohledu na včerejší představení mě napadlo, že nejen dobří holubi se vracejí.

Zdeněk A. Tichý

KONEČNĚ NĚCO JINÉHO

STUDIO DŮM BRNO:
SVATBY

Raději bych psala jen krátké útržky pocitů, jež jsem měla v průběhu představení, ale inscenace takové kvality si žádá, abych těmto okamžitým dojmům dala ucelený tvar. Režisérka Eva Tálská se v inscenaci vrátila ke kořenům lidové slovesnosti a velmi nápaditě a hlavně neradičně předvedla tři zdramatizované balady o nevydařených svatbách. Motivicky i tématicky podobná vyprávění, lišící se formou režijního provedení, provázela dvojice poutavých vyvolávačů - žena a muž a bíle oděný sbor. Všechno hemžení a dění na scéně provázely živé zpěvy a hra na hudební nástroje, výtvarné řešení kostýmů a rekvizit čerpalo z poetiky folklóru.

První balada byla charakteristická groteskním náhledem na příběh nevěsty, která se odmítala stát ženou. Groteskní nadsázce odpovídaly také masky hlavních představitelů. Ženich i nevěsta se po jevišti pohybovali na chůdách a pestrost jejich kostýmů kontrastovala s bíle oděným sborem. Projev herců byl pohybově i hlasově vypjatě stylizován.

Druhá balada byla lyrickou truchlohrou a hlučné grotesko, umocněné bubny a činely, bylo vystřídáno flétnou. Rituál svatebního obřadu a lidových slavností zazníval také ve třetí baladě, v níž ženicha zahubila nevěstina marnivost. Pevná ruka zkušené tvůrčí osobnosti byla čitelná nejen na kvalitním scénáři a uceleném režijním pojetí citlivě výtvarně řešeného představení, ale také na ukázněnosti a profesionalitě všech účinkujících.

Michaela

BEZ ŠTÁVY

ČTYŘLABUŤ PRAHA:
NOČNÍ MŮRY

Když představení začínalo, držela jsem účinkujícím oba palce, nejen pro texty Diany di Prima, které mám ráda, ale také proto, že publikum nebylo tomuto souboru dobrým partnerem. Vyrušovalo, mělo poznámky a průpovídky ještě dřív, než mohlo zjistit o co půjde. Když to zjistilo, část potichu opustila hlediště a část naslouchala přednesu. Já už ale palce pustila a nechala představení volně odtékat. Dostala jsem se totiž "nad" a stala se pouhým pozorovatelem scénického zpracování textu.

Na scéně stál věšák, postel, na kterou účinkující občas lehli, a židle, na kterou občas sedli. Aby se vůbec něco změnilo, střídali příchody a odchody, přistupovali až k publiku a usedali na rampu, často a ne vždy funkčně zhasínali světla. Technika jejich přednesu byla dobrá, vše bylo pečlivě propracováno a promyšleno. Dalo by se říci, že vlastně není co vytýkat, ale... celé představení působilo jednostrunně. Cizelováním recitační techniky

a scénického výrazu jakoby ze šťavnatého plodu beatnické poezie vytekla všechna šťáva.

Michaela

ARÉNA PRO UŠLECHTILÉ PUDY

DIVADLO BYCHOM AŠ:
S QUIJOTEM?!

Quijotovské téma prožívá v současné době svůj divadelní boom a není se čemu divit. Pragmatická epocha příliš nepřeje snilkům a romantikům a člověčí potřeba někoho a něco ochraňovat v Quijotovi a Sancho Panzovi nalézá objekt pro uplatnění ušlechtilých pudů.

Ašští Bychom si za základ vzali Quijota Cervantesova a Přidalova a ke svému inscenačnímu činění učinili poznámku "jsme na samém začátku a zatím hledáme sami sebe..." Až tak na úplném počátku ale nejsou: vycházejí z osvědčeného kolektivního principu - většina herců tvoří jakýsi chór, z něhož se vydělují pro potřeby příslušné role. Ono přelevání z kolektivního do individuálního a zpět je jedním z problematických míst inscenace - při mnohosti motivů použitých z Cervante-se není občas rozšifrovatelné, o jaké postavy a prostředí se jedná. A kostýmní "venkovská" stylizace používající halen, sukni a kalhot výraznější odlišení umožňuje jen někdy použitím drobných doplňků. Pokud jde o dva hlavní protagonisty - jejich výkon předem mírně diskvalifikuje malá vada řeči. Ta by zase nebyla tak markantní, kdyby představitel dona Quijota dal svému hrdinovi do vínku širší výrazový rejstřík a nezůstal u obligátního až stereotypně fádního rytiše smutné postavy. V tomto punktu předčila jeho i herce v roli Sancha Dulcinea představitelka svou živočišnou bezprostředností.

Stejně jako u následující variace na Maryšu byla i u Quijota diskutabilní funkčnost arénovitěho prostoru. V neposlední řadě pak lze polemizovat s užitím hudby z playbacku, které jde přímo proti podstatě, na niž je inscenace budována.

Přes řadu výhrad však ašský don Quijot představuje výzvu, možnou cestu, na níž soubor čeká ještě nejedno úskalí, a především jasný názor na to, co divadlo dnes chce a může sdělit.

Zdeněk A. Tichý

VARIACE NA KLASIKU A KOLO KOLO MLÝNSKÝ

ZUŠ NA STŘEŽINĚ HRADEC KRÁLOVÉ:
NĚCO Z MARYŠI
PRO JEDNU HEREČKU A HOUSLE

Na dobrou noc připravila Ema Zámečnicková auditoriu Šrámkova Písku výběr promluv Maryše sestavených do poměrně celistvého momologu - předpokládajícího ovšem znalost klasického textu - o interpretaci křehké dívky a houslí ovládaných podobně subtilním chlapcem. Souzvuk dívčího hlasu a houslových strun povyšuje představení nad jinak běžné a tisíckrát stejné monology. Po stránce "recitace" obstála mladá dívka ve své roli výborně, problematictější se již jevil pohyb v kruhovém prostoru. Rozmístění publika v těsné blízkosti kolem dokola herečky by mohlo evokovat prostředí vesnice, kde Maryša prakticky nemá zastání ani východisko ze své situace. Jenomže všeobecný hon na Maryšu se nekoná, neboť herečka se přesouvá viceméně mechanicky v jakési sólové hře na kolo kolo mlýnský, komunikuje s houslemi, s diváky však kontakt nenaváže. Že nemá tato herečka arénovitý prostor příliš zvládnutý, potvrdil detail při děkovačce, kdy se klaněla pouze jedním směrem.

Zdeněk A. Tichý

PRVNÍ VÁŽNÉ TÉMA

DIVADELNÍ SOUBOR
MASARYKOVA GYMNAZIA VSETÍN:
MARKĚTA LAZAROVÁ

Abychom vám mohli ještě před odjezdem dát do rukou poslední číslo Zpravodaje, musíme jeho závěrku udělat již po dnešním posledním současném představení a zítřejší představení Markěty Lazarové se nám

do čísla již nedostane. Navíc nám soubor ze vsetinského gymnázia nedodal ani žádné materiály do prvního čísla a tak, aby účastníci ŠP měli alespoň nějaké informace o tomto souboru a této inscenaci, požádali jsme režiséra inscenace Miroslava Urubka o pár slov.

Proč jste zvolili tak náročné téma, jakým je Vančurova Markéta? Téma si vybral soubor, jehož členy oslovilo vyprávění o vzpurném a neposlušném rodu Kozlíků, podlých Lazarech a jejich dětech, které se do sebe zamilují.

A co znamená toto téma pro vás samotného?

Příběh dívky, která hledá samu sebe, která se rozhoduje mezi láskou a povinností.

Jak jste přistupoval k samotnému inscenování?

Vycházel jsem z Tarantovy dramatičky a jinak jsem se držel tradičního režijního přístupu.

Rikáte tradičního. Nezaskočilo vás, že jste byli nominováni na Písek? Na přehlídku netradičního divadla, ať už je slovo "netradiční" jakkoliv diskutabilní?

Byli jsme překvapeni, ale bylo nám řečeno, že se sem naše představení hodí, že je to festival mladého studentského divadla.

Co mi řeknete o souboru?

Jeho jádro tvoří několik lidí ještě ze základní školy, kde jsem dříve působil. V září loňského roku k tomuto jádru přibýlo ještě několik studentů z gymnázia. Dřív jsme hráli převážně muzikály nebo pohádky, toto je naše první vážné téma.

Děkuji vám za rozhovor.

Michaela

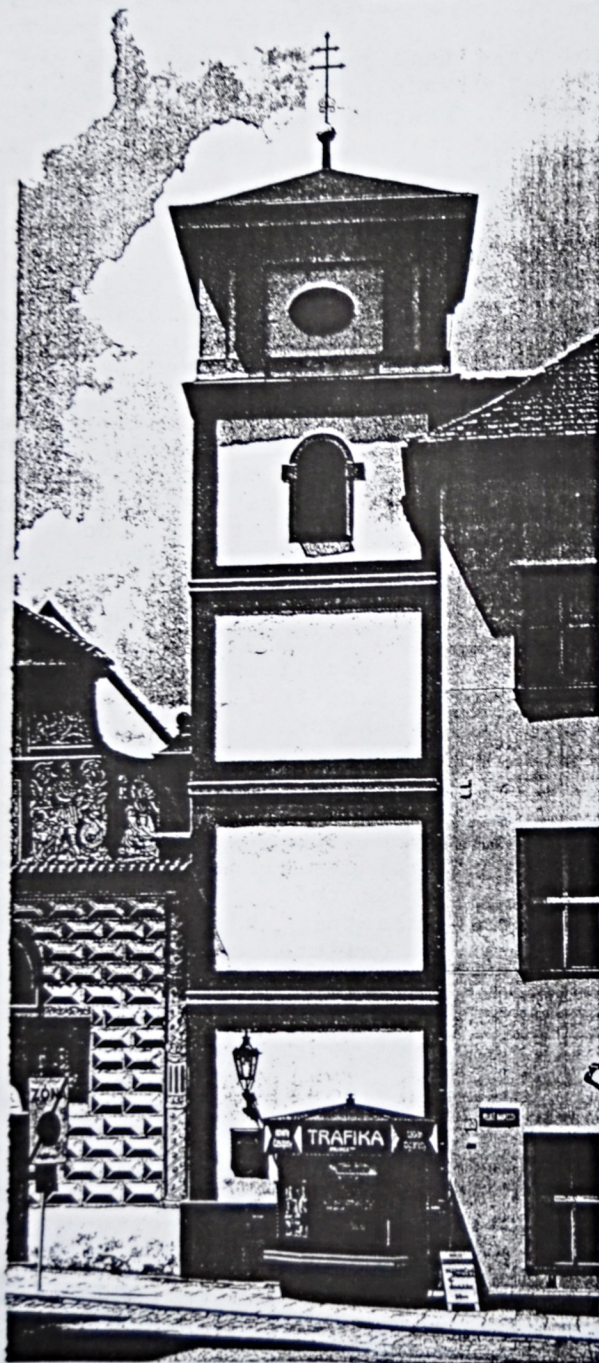
HNÍPAJÍCÍ KAPŘÍCI

AMATÉRSKÉHO DIVADLA

Rybniček zpola zarostlý žabincem, pod jehož hladinou se líně převaluji ospalí kapříci, připomíná amatérské divadlo s letopočtem 1994. Sem tam přeletí v rákosí vážka, občas rozčeří poklid uřovka, ale se štikami je to letos na ach ouvej. Inu, co taky čekat, když vodní žouzel sice může proplouvat z jedné nádržky do druhé, až se dostane do

té největší, ale to je taky to jediné, co ji čeká. Žádný slavnostní výlov, žádný potlesk, žádné vavříny pro nejkrásnější šupiny, žádný adrenalin zpěněný šeptandou o zkorumpovaných porybných. A tedy žádná energie pro žábry a ploutvičky, žádný impuls ženoucí potěr z domácího bahňáku do horských bystřin. Zatím je v hronovské nádrži poklidno až k zalknutí.

Zdeněk A. Tichý

KAM Z HRADCE? NO DO BECHYNĚ!

na Armádní festival divadelního a slovesného umění

Jihočeskou regionální přehlídku amatérského divadla

DIVADELNÍ BECHYNĚ '94

(14. - 18. ČERVNA 1994 * Kulturní dům)

ÚTERÝ 14. června

19.30 Slavnostní zahájení přehlídky a vystoupení hostů:
Minaret ADA Praha - Eugen Ionesco: LEKCE
Divadelní soubor Máj Praha - Jiří Cinkejs: INICIATIVA BLBCÚ

STŘEDA 15. června

15.00 FORMOVÁNÍ ANEB FÓRY, FORMY, FORMÍČKY - komponovaná přehlídka malých forem
19.30 Divadelní soubor Pardubice - J.Heller / H.Kmoníček:
U NÁS DOMA V MINNESOTĚ
21.30 MT divadlo Moravská Třebová - I. Horkel: BIBLICKÉ PŘÍBĚHY

ČTVRTEK 16. června

9.30 Dětský dramatický soubor Rolnička PDA Žatec: PSÍ ŽIVOT (malý sál)
10.00 Divadelní soubor Dráček VA Brno - S.Kouřil / R. Haluza
ČERTOVSÁ POHÁDKA
16.00 Divadelní společnost Hadr při VÚ 4341 Chomutov - G. Boccacio:
PŘÍBĚHY Z DEKAMERONU
19.00 Divadelní soubor NETRDLO PDA Vyškov - J. K. Tyl: HODY DIVÝCH ŽEN aneb STRAKONICKÝ DUDÁK

PÁTEK 17. června

10.00 Divadlo Skleněných bublin PDA Hodonín - V. Syrový/P. Šuchman:
STRATIFIKACE
13.00 Javorina Nové Mesto nad Váhom - Vlado Laco: HU HU HAMLET (vystoupení hosta festivalu)
16.00 Divadelní společnost Rubikon PDA Tábor - L. Nádas: MOJE ŽENA SE ZBLÁZNILA
19.00 Divadelní soubor D 111 České Budějovice - N.V. Gogol: REVIZOR
22.00 Divadelní studio Volyně - A.L.Kopita: TATINKU, UBOHÝ TATINKU, MAMINKA TĚ POVĚSILA V ŠATNÍKU A MNĚ JE TAK SMUTNO

SOBOTA 18. června

10.00 Ochotnický soubor Divadla Oskara Nedbala Tábor -
G. F. de Oliveira: LIŠKA A HROZNY
16.00 Zábavné odpoledne pro malé i velké (Kláštérní zahrada)
NEKOUKEJTE PŘES PLOT
Slavnostní zakončení festivalu a závěrečný galaprogram
NASHLEDANOU V BECHYNĚ

KAM Z BECHYNĚ? DO LYSÉ NAD LABEM

v sobotu 11. června ve 20.00 hodin v městském kině
na premiéru hry GEORGE TABORIHO

GOLDBERGOVSKÉ VARIACE

Hořkou komedii o světě, který nestvořil Bůh, ale člověk. Svými skutky, jež po staletí samolibě nadřazoval boží vůli, inscenoval tento svět jako potouchlou frašku, smrtelně nebezpečnou nejen lidskému rodu. Představení, v němž se člověk sám obsadil do hlavní role, se blíží finále. Až spadne opona - budeme tleskat, smát se ... nebo plakat ...?

JIRÁSKŮV HRONOV 1994

Chcete-li navštívit letošní Jiráskův Hronov a prožít jej aktivně ve společnosti lidí spřízněných zájmem o divadlo, vezměte do rukou tužku a diář a zatrhněte si v něm 4. - 14. srpen 1994 a připojte heslo:

KLUB (nejen) MLADÝCH DIVEDELNÍKŮ JH
Klub bude i letos příležitostí k získání či rozšíření základních poznatků o divadle a dovedností, potřebných k vlastnímu divadelnímu tvoření.

KLUB (nejen) MLADÝCH DIVEDELNÍKŮ - to je příležitost pro zájemce o divadlo z nejmladších, ale nejen pro ně. Letos se otevírá všem bez ohledu na věk, nevyjímaje seniory, pro které je připraven samostatný seminář.

Přesto tu jedno věkové omezení je: zúčastnit se mohou všichni, kdož ke 4. 8. 1994 dovrší patnáct let věku a přijetí účastníků mladších 18 let bude podmíněno souhlasem jejich rodičů.

KLUB (nejen) MLADÝCH DIVEDELNÍKŮ - to je m.j. příležitost získat specifické poznatky a dovednosti z oblastí, ve kterých ten který účastník není doma. Klub je proto koncipován tak, aby byl nabídkou divadelních druhů či oborů zvláště pro ty, kteří chtějí dojít poznání a nechat se inspirovat tím, co druhu divadla, v kterém se pohybují, není nejvlastnější.

Lze se ještě přihlásit do těchto seminářů:

Seminář B

lektor: Josef Brůček, loutkář a vedoucí loutkářského souboru Tatrmani, Sudoměřice u Bechyně.

Práce s předmětem

Budete se zabývat předmětem jako výrazovým prostředkem, vypoovídajícím o sobě, o člověku, o vztazích, o situaci.

Seminář F H

lektor: Miroslav Slavík, vedoucí dětského divadla Hudradlo Zliv.

Směřování k divadelnímu tvaru s dětským kolektivem v praxi

Budete se zabývat možnostmi, které nabízí dramatická hra a práce na dramatickém tvaru pro výchovu a výuku dětí. Důraz bude kladen na problematiku přípravy a realizace dětského představení a pokračování práce na inscenaci, na korekce a úpravy v průběhu dalšího vývoje inscenace.

Seminář W

lektor: Dic Wheeler, (Middletown, Connecticut, USA) - umělecký ředitel Oddfellows Playhouse, specialista na tělesnou komiku a klauniádu, odborník na dětské divadlo a mnoho dalšího.

Komedie dell'arte

Seznámíte se s komedií dell'arte jako žánrem, budete mít možnost prakticky projít všemi základními charakterystikami žánru, pracovat s maskou, improvizací atd.

Každodenní důkladné rozehríváčky zaměřené na klauniádu a některé cirkusové dovednosti doplňují všestrannost žánru. Třída bude tlumočena, přesto jsou nezbytně nutné alespoň základní znalosti angličtiny (čím více, tím lépe). Vezměte sebou: pohodlný oděv a obuv, vhodné pro cvičení, padání, válení se po zemi apod., všechno co vás napadne - třeba se to bude hodit.

Doporučená literatura: Karel Kratochvíl: Ze světa komedie dell'arte, Panorama 1987.

Účastníkům Klubu (nejen) mladých divadelníků, kteří se spokojí s hromadným ubytováním ve vlastních spacích pytlích v prostorách školy, umožní organizátoři festivalu realizovat pobyt v nejlevnějších možných cenových relacích. Hlavní úlevou bude získání vstupenek na představení za sníženou cenu, popřípadě zcela bezplatně. Cestovní náklady a stravování si budou účastníci hradit ze svého.